

El ridícul nacional, per quatre diputats

JORDI MERCADER / Periodista

AVUI, 16 de febrer del 2010

Les enquestes de CiU no deuen ser tan esplèndides quan per quatre diputats de més o de menys han hagut d'impedir una vegada més que el Parlament pugui aprovar la llei electoral. La seva negativa a assumir les propostes dels experts condemnen Catalunya a seguir essent l'única comunitat autònoma sense normativa electoral pròpia. Gran honor aquest per a una nació que vol ser la més autogovernada de totes les nacions que conformen Espanya.

El veto dels nacionalistes dol una mica més perquè la iniciativa d'intentar-ho de nou va néixer com a suposada reacció al desànim civil i la pèrdua de confiança en la política agrejada pels casos Millet, Pretòria i d'altres penyores que s'arrosseguen. En aquell moment d'actes de contrició unànimes es van aprofitar els treballs de la comissió creada un parell d'anys abans per anunciar que era possible aprovar la llei abans de finals de legislatura. Al final, una dosi de fum per apagar un incendi.

Un expert cridat pel Parlament per formar part d'una comissió es converteix automàticament en futur client de psicòleg. El càlcul aritmètic sempre passa per davant la ciència, per mínimes que siguin les diferències entre una i altra hipòtesi. Això pot deprimir l'expert en no saber trobar un sentit al seu treball, però el seu contacte directe amb els pares de la pàtria li permet conèixer les veritables preocupacions en aquesta matèria. Segons sembla, es resumeixen en dos: té el mateix valor democràtic un ciutadà de Tremp que un de Cornellà? I, com es veuria modificada la disciplina de vot si les llistes fossin obertes?

El que recomanaven els experts era raonable: proporcionalitat amb un mínim de diputats compensatori per vegueria i llistes obertes per regenerar la política. Però no hi ha hagut manera, i això que fins i tot IC estava d'acord a seguir la disciplina del govern. Però a CiU li ha fallat la generositat, o la visió de país, de la que tant sovint parlen. O potser han pensat que després de 30 anys fent el ridícul institucional per aquest dèficit democràtic, no vindrà d'un pam. De fet, són només 27 anys més dels que porta el Constitucional retardant la sentència de l'Estatut. Sense voler comparar transcendències, per favor, que això passa a Madrid.